

TEKSTEN

REVECY VENIR DU PRINTANS

Revey venir du Printans.
L'amoureux' et belle saison.

Le courant des eaus recherchant,
Le canal d'été s'éclaircît:
Et la mer calme de ces flots,
Amolit le triste courroux:
Le Canard s'égay' se plonjant,
Et se lave coint dedans l'eau
Et la grû' qui fourche son vol,
Retraverse l'air et s'en va.

Revey venir du Printans...

Le Soleil éclaire luizant,
D'une plus sereine clairtê:
Du nuage l'ombre s'enfuit,
Qui se joû' et court et noircît
Et foretz et champs et coutaus,
Le labeur humain reverdît,
Et la prê' decouvre ses fleurs.

Revey venir du Printans...

De Venus le filz cupidon,
L'univers semant de ses traits,
De sa flamme va réchaufér.
Animaus, qui volet en l'air,
Animaus, qui rampet au chams
Animaus, qui naget auz eaus.
Ce qui mesmement ne sent pas,
Amoureux se fond de plaizir.

Revey venir du Printans...

Rion aussi nous: et cherchon
Les ébas et jeux du Printans
Toute chose rit de plaizir:
Sélebron la gaye saison.

Zie, daar keert de lente weer,
het mooie seizoen van de liefde.

De watertjes, die weer op zoek zijn naar
hun zomerbedding, worden helder;
En de kalme zee bedaart de naargeestige
toorn van haar golven.
De eend maakt vrolijk een duik
en wast zich sierlijk in het water;
de kraanvogel die in V-formatie vliegt,
trekt weer over en verdwijnt.

Zie, daar keer de lente weer...

De zon schijnt, stralend,
met een rustiger helderheid;
een schaduw van een wolk vliedt langs,
en vermaakt zich, snelt verder en kleurt
bossen, velden en heuvels donker.
Menselijke inspanning zorgt dat er weer
groen is en de weide onthult haar bloemen.

Zie, daar keer de lente weer...

De zoon van Venus, Cupido,
bezaait de wereld met zijn pijlen
en verwarmt met zijn vuur
de dieren die vliegen in de lucht,
de dieren die over de velden kruipen,
de dieren die in de wateren zwemmen
zelfs dat wat zich nergens van bewust is
smelt van amoureux genoeg.

Zie, daar keer de lente weer...

Laten ook wij lachen, en de dartele
lentespelletjes uitproberen.
Alles lacht van plezier:
Laten we dit vrolijke jaargetijde vieren.
[ML]

JE SOUPIROIS

Je soupirois, et je pleurois,
et me plégnoy fut un tems
Pource que bien je voulois
A qui tou mal me faizoit.

C'est maintenant ma chanson
Non no no non, no non non,
Je ne soupire, je ne pleur',
et ne me plain plus d'amour,
Je n'éme plus, non no non.

Où que je fuss', où que j'alasse je trouvoy
déplaizir,
Flammes et pleurs, et soupirs,
Et me falloit lamentér.

C'est maintenant ma chanson...

Come celuy qui de la dent rage-donant
du mâtin,
Mors, de la best' enemï
L'image void tou par tout.

C'est maintenant ma chanson...

Pareillement de la cruelle
qui m'avoit mes esprits
Envenimés de fureur,
L'image seule voyois.

C'est maintenant ma chanson...

Une fureur qui m'agitoit
et jour et nuit, me força
D'estr' ennemi de mon heur,
Me pourchassér tout ennuy.

C'est maintenant ma chanson...

Ce qui souloit me plére tant,
ce qui si beau me sembloit
Or me déplaît come laid,
Et j'en ay hont' et horreur.

C'est maintenant ma chanson...

Ik zuchtte en ik weende en
ik beklaagde me, een tijd lang,
want ik wenste goeds
voor degene die mij zeer veel kwaad deed.

Dit is nu mijn lied:
Nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee.
Ik zucht en ween en beklaag me
niet langer vanwege de liefde;
ik heb niet meer lief, nee, nee nee.

Waar ik ook was, waar ik ook ging,
trof ik misnoegen,
liefdes en tranen en zuchten
en moest ik weeklagen.

Dit is nu...

Gelijk hij die – als hij gebeten is door de
hondsdolheid overbrengende tand van de
mastiff – overall het beeld ziet van het
vijandige beest,

Dit is nu...

zo zie ik alleen maar het beeld
van de hardvochtige vrouw
die mijn geest vergiftigd had
met liefdesrazernij.

Dit is nu...

Een razernij die mij dag en nacht
ophitste, maakte mij
vijand van mijn geluk,
en al het ongeluk achtervolgde mij

Dit is nu...

Wat mij zo placht te behagen
en mij zo mooi leek,
mishaagt mij nu als lelijk
en ik schaam mij ervoor en voel afschuw.

Dit is nu...

[ML]

VOICY LE VERD ET BEAU MAY

Voicy le verd et beau May
Conviant à tout soulas,
Tout est riant, tout est gay,
Rôzes et Lys vont florir.

Rion, jouons, et sautons,
Ebaton-nous tous à l'envy de la saison.

Rôzes et Lys cuillir faut
Pour lacér de beaus chapeaus,
De beaus bouquez et tortis
Dont réparés nous serons.

Rion, jouons, et sautons...

Neige, frimas ne sont plus,
Calm' et douce rit la mer,
Le vent hideus se tient coy,
L'air drille d'un dous zéphir.

Rion, jouons, et sautons...

En toutes pars les oizeaus
Vont joyeus, dégoizetans,
Et par amour s'ébaudir
En la forêt, sur les eaus.

Rion, jouons, et sautons...

O RÔZE REYNE DÉS FLEURS

O Rôze reine dés fleurs,
Quand je te voy,
quand je te sens,
en amour fin tu me confis.

Céte bouche pleine toujours
et d'odeur rar' et de douceur,
Et de son ris, et de son chant,
et de son devis si plaizant,
Et de son baizér adoucit toute
l'aigreur que l'amour fait.

O Rôze reine dés fleurs...

De mooie, groene mei is hier,
En zet aan tot allerlei vermaak.
Alles lacht, alles is vrolijk,
rozen en lelies staan in bloei.

Laten we lachen, spelen en springen
en ons naar hartelust vermaken, zoals dit
jaargetijde ook doet.

Rozen en lelies moeten we plukken
om er mooie hoofdkransen mee te
vlechten, mooie ruikers en guirlandes,
waarmee we ons zullen tooien.

Laten we lachen, spelen en springen...

Sneeuw en ijs zijn niet meer,
kalm en lieflijk glimlacht de zee.
De vreselijke wind houdt zich rustig,
een zacht briesje dartelt door de lucht.

Laten we lachen, spelen en springen...

Overal vliegen vogels
vrolijk rond, al kwinkelerend.
En ze zijn door de liefde vol vreugde,
in het woud en op het water.

Laten we lachen, spelen en springen...
[ML]

O Roos, koningin der bloemen
als ik je zie, als ik je ruik
dan maak je me in,
in verfijnde liefde

Die mond is altijd vol buitengewone geur
en zoete woorden
en verzacht met haar lach en haar gezang
en met haar zo aangename gepraat
en met haar kus
alle bitterheid die de liefde veroorzaakt.

O roos, koningin der bloemen...

Ce bel œil, d'amour le carquois,
d'où aveind ses chaleureus trais
Chase d'autour le brouillas noir
serénant le ciel de son feu,
Et me dardant mile beaus feus,
pique mon cœur, grille mon sang.

O Rôze reine dés fleurs...

Done quelque dous reconfort à mon
ardeur, et ma langueur,
Et cét espoir qui m'a nourri de l'acueil de
tes privautés,
Ne me perméts dire trompeur t'apélant
ingrat' à bon droit.

O Rôze reine dés fleurs...

Ne me fays soupirs élancér, ne me fays
plus crier en vain,
Si amour dous me don' un jour que toy
jouiss' à mon gré,
Le jour après si morir faut, béle, trop aize
ie mouray.

O Rôze reine dés fleurs...

PLANTONS LE MAY

Plantons le mai, plantons le mai
En ce joli mois de mai.

Couchez dessus l'herbage vert
D'umbrage epais encourtinez,
Escoutons le ramage du Rossignolet.

La rien qu'amour ne nous dirons
La rien ne nous ferons qu'amour
Chatouillez et piquez de desir mutuel.

Dedans ce peinturé préau
Les fleurs levant le chef en haut
Se presentent à faire chapeaux et bouquetz.

Dat mooie oog, de pijlenkoker van Amor,
waaruit hij zijn hete pijlen haalt,
verjaagt de duistere onmin en maakt de
hemel sereen met zijn vuur en terwijl hij
duizend mooie vlammen op mij schiet,
prikkel hij mijn hart en doet mijn bloed
koken.

O roos, koningin der bloemen...

Schenk dus enige zoete verlichting
aan mijn brandend verlangen en aan mijn
neerslachtigheid en de hoop dat ik in jouw
intimiteit zal worden toegelaten maakt het
mij onmogelijk je met recht ondankbaar te
noemen.

O roos, koningin der bloemen...

Laat me geen zuchten slaken
laat me niet langer vergeefs klagen
als de zoete liefde mij geeft dat ik ooit
naar genoeg van jou mag genieten
en als ik dan de dag erna sterven moet,
schoonheid, dan sterf ik vol vreugde.

O roos, koningin der bloemen...

[ML]

Laten we de meiboom planten
in de mooie meimaand

Laten we, liggend op het groene gras,
in de dekking van een diepe schaduw,
luisteren naar het gezang van de
nachtegaal

Daar, zullen we van niets dan liefde
spreken, daar zullen we de liefde bedrijven,
aangespoord en geprikkeld door
wederzijds verlangen.

In deze kleurige lusthof
bieden de bloemen, die hun kopjes
oprichten, zich aan om kransen en tuiltjes
te maken.

Le ruisselet y bruit et fuit
 Nous conviant au doux repos,
 Les abeilles y vont voletant fleuretant.

Regarde a quoi ce peuple droit
 De vert lierre entortillé
 D'amoureux' accolad' accoler nous
 semond.

La tourterelle bec a bec,
 Femelle et malle, nous présens
 Frétilante de l'aile se baise en amour.

Les oysillons joins deux à deux
 Font leur covée au nid commun
 Et du jeu de l'amour ne prenons les esbats.

La terre gay' espond le sein
 Au germe doux, qui vient d'en haut,
 Du ciel amoureux qui sur elle se foud.

L'air rit serain l'eau nette rit,
 La terre verdissante rit.
 La la donc d'amoureuse liesse rions.

FRANCINE, RÔZINE

Francine, rôzine,
 nimphette, blanchette, parfète beauté:
 Qui lou' la brune couleur,
 Ne blâme pas la blancheur.

La Roze reine des fleurs,
 Et le Lys royal a son pris,
 La violett' a son lôs.

Francine, rôzine...

Loüon le jour qui est blanc,
 Et loüon la nuit qui est noir',
 Et l'un et l'autre a son pris.

Francine, rôzine...

Het beekje kabbelt en murmelt
 en noot ons tot zoete rust,
 bijen vliegen er geur opsnuivend rond.

Zie hoe dit rechtschapen volk
 helemaal omgeven door groene klimop
 ons aanspoort de liefdesomhelzing te
 omarmen

De tortelduiven, snavel tegen snavel,
 vrouwtje en mannetje, tonen zich aan ons
 en kussen elkaar vol liefde, al fladderend
 met hun vleugels.

De vogeltjes doen als paar
 hun broedbeurt op het nest
 en zouden wij dan niet deelnemen aan het
 liefdesspel?

De opgewekte aarde strekt haar borst
 naar de zoete kiem die van boven komt,
 uit de hemel van liefde die zich op haar
 werpt.

De lucht lacht sereen, het heldere water
 lacht, de aarde die groen kleurt lacht.
 La la, laten wij dus lachen van
 liefdesvreugd.
 [ML]

Francine, roosachtig,
 blank nimfje, perfecte schoonheid:
 wie de kleur bruin prijst
 misprijst de kleur wit niet.

De roos is koningin der bloemen
 en de koninklijke lelie krijgt waardering
 het viooltje heeft zijn faam

Francine, roosachtig...

Laten we de dag prijzen, die licht is
 en laten we de nacht prijzen, die donker is
 en beide worden gewaardeerd.

Francine, roosachtig...

Europe brun' aus yeux noirs,
Leda bell' et blanch' aus yeux verds
Egalement se loû'ront.

Francine, rôzine...

Venus le poil a châtein,
Et Minerv' avoit le poil blond,
Chaque déess' a son lôs.

Francine, rôzine...

Je loû' le brusque maintien,
Et je loû' la simple gayté,
Et l'un et l'autre m'ont pris.

Francine, rôzine...

La pèrle blanch' en argent,
Le Rubi reluit roug' en feu,
Le Diamant com' eau noir.

Francine, rôzine...

CIGNE JE SUIS DE CANDEUR

Cigne je suis de candeur,
Cigne je meurs et languis vostre louange
chantant.

Pres de Méandre en Azi'
Hante toujours un oyzeau
Blanc de panage par tout
Sans tache, dont la blancheur
Semble ma nêtte candeur.

Cigne je suis de candeur...

Donque ce gentil oyzeau
Quand ce cognoit avancé
Pres de sa mort antendü'
Tant de mourir lui chaut peu
Fait d'une douce chanson
Tout le rivage tortu
En se mourant rétentir. (sic)

Cigne je suis de candeur...

De bruine Europa met haar zwarte ogen,
de schone en blanke Leda met haar groene
ogen worden beiden evenzeer geprezen.

Francine, roosachtig...

Venus heeft bruin haar
en Minerva had blond haar
iedere godin heeft dingen die je kunt loven.

Francine, roosachtig...

Ik prijs een vlammend gedrag
en ik prijs eenvoudige vreugde,
beide krijgen mijn waardering.

Francine, roosachtig...

De witte parel met zijn zilverglans,
de robijn fonkelt vuurrood,
de diamant die glanst als zwart water.

Francine, roosachtig...

[ML]

Ik ben de witte zwaan van de onschuld
ik sterf een zwanendood en kwijn weg
terwijl ik uw lof zing.

Vlak bij de Meander in Azië
woont nog steeds een vogel
met allemaal witte veren,
smetteloos, wiens witheid lijkt
op mijn onschuld.

Ik ben de witte zwaan...

Welnu, toen die edele vogel
wist dat zijn dood
nabij was,
deerde dat hem zo weinig
dat hij met zijn laatste adem
over die kronkelende oever
een lieflijk lied liet weerklinken.

Ik ben de witte zwaan...

[ML]

LA BÉLE GLOIRE

La béle gloire le bel honeur doner
Doner la mort à qui t'a doné le cœur!

Je réclame secour qui finisse le mal
Que pour cet' ingrat' endurer me faut.

La béle gloire...

Du premier je conu qu'au péril m'en aloy
Je vy le bien et j'encouru le mal.

La béle gloire...

Et le sort violent à périr me tira
Et contre lui ma raison eut du pis.

La béle gloire...

Téle fut l'aparence du beau que je vy
Que pour ce beau du bien me suis privé.

La béle gloire...

Et qui lors ne se fut oublié come moy
Ou l'haim étoit caché de tant d'apâts.

La béle gloire...

Toute fois inhumaine la faute que fy
Ne doit éteindre ton cruel méfait.

La béle gloire...

De ma simpl' inocense puni je seray
Et toy de ton péché triompheras.

La béle gloire...

Wat een mooie roem, wat een mooie eer
is het om hem die jou zijn hart schonk ter
dood te brengen!

Ik smee om hulp die een einde maakt
aan het lijden dat ik voor deze ondankbare
vrouw moet doorstaan.
Wat een mooie roem...

Meteen begreep ik dat ik het gevaar
tegemoet ging; ik zag genot voor me, maar
haalde mij pijn op de hals.
Wat een mooie roem...

Een gewelddadig lot werd voor mij
getrokken: tegen de dood daartegen was ik
niet bestand.
Wat een mooie roem...

Zó mooi was het voorkomen dat ik zag,
dat ik mij voor deze schoonheid alle
genoegens ontzegde.
Wat een mooie roem...

Wie had niet, net zoals ik, het hoofd
verloren, toen de haak verborgen werd
door zoveel bekoorlijkheden?
Wat een mooie roem...

Toch zal, harteloze, de fout die ik beging
jouw wreed vergrijp niet minder maken.

Wat een mooie roem...

Voor mijn onnozele onwetendheid zal ik
gestraft worden en jij zult triomferen met
je dwaling.
Wat een mooie roem...
[ML]

CES AMOUREUS

Ces amoureux n'ont que douleur et
tourment,
Ne font que plaindre' et lamenter,
Et jeter cris, et jeter pleur, et soupirs
chaus.

Moy je me tien joyeus, gaillard et content.

Libre je m'en vay, et la chaine rompû'
De vains desirs ne me tient plus
A me gêner pour un'ingrate travaillant.

Moy je me tien joyeus...

Plus fol amour, plus jalouzi' ne soupçon
Ne m'osteront le repos dous:
Ni frenézi' ne dévoyra plus ma raizon.

Moy je me tien joyeus...

Eus i' diront: une divine beauté
Et nuit et jour me jet' en peur,
Me don' espoir, m'écoul' au gél, me glac' au
feu.

Moy je me tien joyeus...

Contre ce faus ingrat amour cruél dieu
Je suis com' un Diamant fort
Qui ne craint fér, qui ne craint eau, qui ne
craint feu.

Moy je me tien joyeus...

Fi de l'amour, puis que l'amour ce n'est rien
Que pein' et peur, et fol espoir.
Qui le suyvés, dépouillé-vous de tout
espoir.

Moy je me tien joyeus...

Verliefden kennen slechts leed en
kweeling,
ze doen niets dan jammeren en
weeklagen, kreten slaken, tranen storten,
en hartgrondig zuchten.

Ik blijf vrolijk, opgewekt en tevreden.

Ik loop vrij rond, en de verbroken keten
van zinloze verlangens dwingt me
niet langer mij in te spannen voor een
ondankbare schone.

Ik blijf vrolijk...

Dwaze liefde, na-ijver, noch achterdocht
zullen mij mijn zoete rust afnemen:
en waanzin zal mijn verstand niet meer in
de war brengen.

Ik blijf vrolijk...

Zij zullen daarop zeggen: een hemelse
schoonheid bezorgt me dag en nacht
angst, geeft me hoop, doet me smelten als
het vriest, en bevrozen bij het vuur.

Ik blijf vrolijk...

Tegenover deze valse, ondankbare liefde,
die wrede god, ben ik als een harde
diamant die zwaard noch water, noch vuur
vreest.

Ik blijf vrolijk...

Weg met de liefde, want de liefde is
niets dan smart, en vrees, en dwaze hoop.
Zo u haar volgt, laat varen alle hoop!

Ik blijf vrolijk...

[ML]